

faa alt, hvad der kan oplyses om Sagen udenfor, hvad der er sagt i Kommissionsbetænkningen, frem.

Det er altsaa mit Haab, at dette Forslag nu maa blive underkastet en velvillig Behandling baade i dette Ting og i Lands tinget, og at det maa ende med at opfylde sit Formaal, som er dette, at faa en Løsning paa Sagen, der — omend med visse Ofre for Statskassen — bringer en Mængde gammel Misnøje og gammel Følelse af Uret ud af Verden, saa at det maa blive erkendt, at Staten her har handlet, som det siges i Betænkningen, efter en ophøjet Moral som den, der ikke staaer strengt og stift paa sin Ret, men er villig til at gøre Ofre og Indrømmelser, hvor det kan tjene til at afbøde noget af Fortidens Haardhændethed og mulig noget af Fortidens Uret, selv om der ikke er Tale om nogen Ret, som kan gøres gældende overfor Statskassen.

C. Sørensen: Maa jeg bringe den højtærede Finansminister en Tak for hans Udtalelse om, at Ejendomsretten til Fiske rettighederne i den østlige Del af Limfjorden bibeholdes eller bevares uforandret i Fremtiden, selv om den Afgift, der hidtil har hvilet paa disse Rettigheder, nu, som det her er foreslaaet, bortfalder. Det maa vel betragtes som en Selvfølge, at Forholdet vil være saadan; men jeg tror alligevel, at Fiskestadeejerne ved den østlige Del af Limfjorden sætte Pris paa, at det er blevet udtalt her ved første Behandling baade af den højtærede Finansminister og ogsaa af den ærede Ordfører for Flertallet. Jeg er derfor taknemmelig for de Udtalelser, der ere faldne her i saa Henseende.

Dinesen: Jeg takker den højtærede Finansminister for hans imødekommende Svar paa de forskellige Henstillinger, jeg har gjort, og ikke mindst for hans Omtale af Spørgsmaalet om Hesteskatten. Den ærede Minister mente ganske vist ikke, at dette Spørgsmaal kunde bringes i Forbindelse med det her foreliggende Spørgsmaal. Jeg gik heller ikke ud fra, at det ved Afgørelsen skulde sættes i Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal, men ønskede kun at konstatere, at vi ere villige til ogsaa at rette paa saadanne urimelige Forhold — jeg tillader mig at betragte det som et urimeligt Forhold —, der bestaa i Hovedstaden og i Byerne, lige saavel som vi ønske at rette dem, som bestaa ude i Landet. Men jeg nævnedes et andet

Spørgsmaal, i Forbindelse med hvilket det maaske til sin Tid vil kunne løses, nemlig Landevejsbommene. Det er ogsaa et urimeligt Forhold, som en Gang maa ordnes paa en anden Maade, end det nu er ordnet paa. Der kunde maaske nok findes en Parallel, hvorved disse Spørgsmaal samtidig kunde bringes til en Løsning. For øvrigt finder jeg ikke Anledning til at udtale mig yderligere, men det forekommer mig, at denne Debat i det hele taget er af en lovende Karakter i Retning af at komme til en Løsning af det foreliggende Spørgsmaal ad Aare.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. Frederiksen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Amtstuefilial i Fakse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3665 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Stauning): Det Forslag, jeg har tilladt mig at forelægge, og som jeg herved skal tillade mig at anbefale, angaaende Oprettelsen af en Amtstuefilial i Fakse, er i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, foranlediget ved en Forhandling, der har fundet Sted i Finansudvalget paa Grundlag af nogle Bemærkninger, jeg tillod mig at fremsætte ved Finanslovens første Behandling. Jeg fik da det Indtryk, at saavel Finansministeren som Finansudvalget skønnede, at denne Sag bedst og heldigst burde ordnes ved en særlig Lov fremfor paa Finansloven.

Ved Sagens Forhistorie, som gaar ret langt tilbage i Tiden, skal jeg kun opholde mig ganske kort. Ved en Lov af 12. December 1860 skete en Ophævelse af den gamle Trykkevælde Amtstue, og i